

Predica de la Krefeld

Duminică, 07 iunie 2015, ora 10³⁰

Cuvântul de introducere din **Efesenii 1:3-14**: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui. În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor; spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui”.*

Minunat! Ce Cuvânt am auzit deja! Te poți opri la fiecare verset, îl poți lua la inimă și să-I mulțumești Domnului. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu fiecare binecuvântare în locurile cerești, în Isus Hristos. Ce se petrece acum în inima ta și în inima mea? Iubite Domn, permite să se întâmple cu mine și prin mine, permite să fie descoperit în mod vizibil că este așa, că Tu ne-ai binecuvântat cu fiecare binecuvântare în locurile cerești. Atât de sigur cum Domnul nostru, pe crucea Golgotei a luat asupra Lui fiecare blestem, fiecare păcat și tot ceea ce ne-ar fi lovit pe noi și ne-a dăruit o răscumpărare deplină, tot

atât de sigur, El nu ne-a dăruit doar răscumpărarea, ci ne-a dăruit și toate binecuvântările pe care Dumnezeu ni le-a pregătit din veșnicie.

Și astăzi vă spunem tuturor bine ați venit! Voi nu vă puteți da seama cum simt eu. Domnul Își duce lucrarea Lui la încheiere. Așa cum Și-a desăvârșit lucrarea de creație, la fel Își desăvârșește El lucrarea de răscumpărare. Noi am înțeles că Matei 24:14 s-a împlinit: „*Această Evanghelie a Împărăției trebuie să fie propovăduită și se propovăduiește tuturor popoarelor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul*”. Înainte să vină încheierea zilei mântuirii, înainte să vină sfârșitul timpului de har, Dumnezeu a făgăduit că va trimite un proroc cu ultimul mesaj al chemării afară din tot ceea ce nu este în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este 2 Cor. 6: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat, și Eu vă voi primi. Voi Îmi veți fi fii și fiice, iar Eu voi fi Tatăl vostru*”.

Această Evanghelie este propovăduită tuturor neamurilor și limbilor și ultima chemare este adresată celor aleși de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, pentru ca ei să fie scoși afară, să fie aduși în Locul preasfânt ca să vadă chivotul legământului deschis și să primească, în teamă, fiecare cuvânt pe care Dumnezeu l-a exprimat și să-l creadă din toată inima; nu ceea ce se potrivește în concepția noastră, ci așa cum este scris: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”.

Eu întreb: Când și unde le-a devenit adevăraților credincioși atât de prețios și atât de important Cuvântul lui Dumnezeu ca în timpul nostru? Când și unde a fost descoperit Cuvântul, până în toate detaliile, la fel ca în timpul nostru? Cu convingere, putem spune că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Noi Îi putem mulțumi Domnului, putem fi bucuroși și putem ști că El ne-a dăruit har ca să recunoaștem calea Lui cu poporul Său din acest timp. Noi vedem cum tot restul se împlinește. Nu vom intra în prea multe amănunte.

Frați, surori, dacă fratele Branham a direcționat de fiecare dată spre Luca 17, spunând că atunci când Se va descoperi Fiul omului va fi la fel ca în timpul Sodomei și Gomorei, atunci vedem că așa este. Dacă noi și în acest domeniu o trăim, atunci ce să mai spunem la aceasta? Și în propria noastră țară o puteți vedea. În München, acest oraș renumit

pe plan mondial, cincizeci de semafoare au tematică homosexuală înfățișând perechi a câte doi bărbați și două femei; și toți care așteaptă la semafor până se face verde sunt nevoiți să vadă aceste perechi homosexuale – o spurcăciune! Oamenii sunt nevoiți să se uite acolo la semafor până se face verde. În țara noastră! Peste tot este Sodoma și Gomora și chiar mai mult. Dar așa cum am spus ieri, Avraam și cei aleși nici nu erau în Sodoma. Noi suntem și trăim în această lume, dar nu suntem o parte a Sodomei și Gomorei. Noi suntem aleși, suntem în afara lucrurilor care se petrec. Noi nu judecăm, nu dăm sentințe, dar Îi spunem lui Dumnezeu: „Îți mulțumesc că pot crede!”. Și nu numai că putem crede, ci ne lăsăm corecțați și cu adevărat ne lăsăm introduși în voia lui Dumnezeu. Numai în această voie suntem sfințiți. Nu există nicio sfințire fără voia lui Dumnezeu.

Frați și surori, și astăzi aș putea citi toate aceste e-mailuri, aș putea transmite toate salaturile, din Rusia și din diferite provincii care au aparținut Uniunii Sovietice. Toți sunt în legătură directă, toți ne ascultă. Suntem mulțumitori și pentru că în acest loc, sus la balcon sunt doisprezece frați care traduc în doisprezece limbi diferite și toți ne pot asculta prin traducerea directă în aceste limbi și ne pot vedea. Atotputernicului Dumnezeu Îi aducem mulțumire că S-a îngrijit și de acest domeniu și a dăruit har. Cum se bucura fratele Branham că în timpul său era o transmisie telefonică și că în Statele Unite unii se puteau conecta prin telefon ca să asculte ceea ce predica el! Ce ar spune el astăzi? Fraților și surorilor, cu adevărat este un timp puternic.

Următorul punct. Toți frații, fie că este fratele Eleazar și toți ceilalți, fratele nostru din Kananga, Congo, toți frații care stau astăzi aici, din toate popoarele și din toate limbile voi sunteți aici acasă; aici este casa voastră și Domnul Dumnezeu vă va binecuvânta. Mai ales voi din Praga; corul a cântat minunat. Ce credeți că simt eu? Că Dumnezeu acum câțiva ani mi-a dăruit posibilitatea să predic în Praga, în capela Betleem unde a predicat Jan Hus, care a fost folosit de Dumnezeu într-un mod puternic, înainte de Luther. În aceeași capelă în care a predicat Jan Hus am predicat și din acel loc am avut transmisii pentru întreaga țară. Poate voi spuneți: „Ei cântă pentru că au venit din Praga”. Dar pentru mine are o însemnătate, căci eu sunt transpus înapoi în timp și-mi amintesc de lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru.

Dacă frații din România și Italia vin aici și mai ales voi care sunteți pentru prima dată în acest loc, peste tot unde am fost a rămas o urmă. Dacă mă gândesc la Palermo, în timpul pastorului Chinnici, acum treizeci de ani, Dumnezeu a aruncat această sămânță într-o inimă. Aș putea merge dintr-un oraș într-altul, dintr-o țară în alta și aș putea da mărturie că într-adevăr, Cuvântul lui Dumnezeu nu s-a întors înapoi gol, ci a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Cum am amintit ieri, pe scurt, călătoriile din lunile aprilie și mai au fost incomparabile. Dumnezeu dăruiește har în toate popoarele și în toate limbile pentru ca Cuvântul Său să fie dat mai departe și prin har ultimii să fie ajunși.

Apoi, pe de altă parte, dacă am citi statisticile, în prezent există patru sute de milioane de penticostali pe întregul pământ și două milioane de carismatici. Dacă ne gândim că toți trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum, atunci știți voi cum mă simt eu? Ce ajută vorbirea în limbi? Ce ajută tot ceea ce se întâmplă acolo? Și cum mi s-a întâmplat într-o biserică carismatică în ultima călătorie; acolo am fost prezentat păstorului. În engleză, fie că este vorba despre un bărbat sau despre o femeie, adresarea este la genul masculin: „păstor” sau „doctor”; cuvintele acestea nu sunt exprimate la genul feminin – nu există „pastor” și „pastoriță”, ci există doar un singur cuvânt: „pastor”. Și când „pastorul” a stat înaintea mea, aceasta era o femeie cu părul tăiat, care purta pantaloni. Atunci vă puteți da seama ce s-a întâmplat după aceea. Nu numai propovăduirea mesajului ca atare, ci și să poți spune în dragoste, dar bătând cu pumnul în masă: „Același Dumnezeu care a dat cele zece porunci în Exod 20 este Același Dumnezeu care a spus în Deuteronom 22:5: *„Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești”*, este Același Dumnezeu care a spus-o. Unde rămâne respectul? Toți fac ce vor. Toți rămân în trinitate, în învățăturile de acolo, în botezul trinitar.

Și acest lucru trebuie să fie spus clar și răspicat, cu toate că noi am scris și am predicat deseori despre aceasta. Formula trinitară nu a fost folosită niciodată de proroci sau de apostoli; nici o singură dată nu s-a folosit în Biblie, nici o singură dată. Trebuie să citești că este vorba de Numele. „Predicați Evanghelia, învățați toate popoarele și botezați-i în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, în Fiul și prin Duhul Sfânt”. Și toți, fie că a fost în Ierusalim, fie în Samaria, fie în

Efes, fie Petru, fie Filip, fie Pavel, toți au botezat în Numele Domnului Isus Hristos.

Pe lângă aceasta, permiteți-mi să citesc cuvântul din Ioan 17, pentru ca voi să știți că însuși Domnul a fost Acela care S-a descoperit și ne-a făcut de cunoscut Cuvântul Lui și Numele Său. În Ioan 17:3 este scris: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu*”. Nu două, trei persoane divine diferite! Ci Tatăl, descoperit în Fiul, pentru ca noi să fim aduși înapoi în locul de care aparținem, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Vă rog să mai ascultați și vers. 6: „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău*”. Ei sunt proprietatea Ta. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău. Nu numai Numele, ci așa cum este scris în v. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău ...*”. Nu numai că le-am descoperit Numele Tău, ci „*Le-am dat și Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume*”.

Dragilor, este puternic dacă ne gândim la aceasta: Dumnezeul cel viu a găsit cu cale ca prin slujba fratelui Branham să ne prezinte întregul Său plan de mântuire începând cu căderea în păcat și a deschis înțelegerea noastră pentru scripturi, pentru ca astfel noi să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu și să fim întăriți în acesta.

Ce a scris Pavel în 1 Cor. 2 ni se potrivește și nouă în acest timp. 1 Cor. 2:4: „*Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere*”. Dovezile nu sunt cu cuvintele noastre, ci dovezile sunt date prin Duhul Sfânt, mergând de la un verset la celălalt, de la făgăduință până la împlinirea ei. Apoi în vers. 5 scrie: „*pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu*”. Nu pe înțelepciunea oamenilor! Ce mă interesează pe mine ce spun oamenii despre aceasta? Dacă vedem ce spun teologii despre Dumnezeu, despre Domnul, despre Biblie, atunci te poți prinde de cap cu ambele mâini și să spui: „Dumnezeule, câtă vreme vei mai suporta aceste lucruri?” Domnul are o Biserică aleasă care este chemată afară și crede cum zice Sfânta Scriptură.

Apoi în 1 Cor. 2:7 Pavel continuă: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*”. Luați acest cuvânt și comparați-l cu ce s-a citit la început din Ef. 1: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii...*”. Nu numai că am fost aleși, dar noi am fost rânduiți mai dinainte să recunoaștem, să primim și să ni se descopere ceea ce a hotărât Dumnezeu înainte de întemeierea lumii și să avem parte de aceasta.

Domnul ne-a dăruit un har de nedescris, care ne smerește sub brațul puternic al lui Dumnezeu. Spuneți odată, cine suntem noi? Cine este un frate Frank? Cine este un frate Schmidt? Cine este un frate Borg? Cine suntem noi toți? Cine suntem noi? Nimic și încă o dată nimic. Dar Dumnezeu a alcătuit un plan înainte de întemeierea lumii și noi, care trăim în acest timp, am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și am fost incluși în acest plan de mântuire.

În 1 Cor. 2:12 este scris: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”. Cum să nu ne dăruiască Dumnezeu totul, împreună cu El? Dumnezeu ne-a binecuvântat cu fiecare binecuvântare cerească și noi suntem mulțumitori pentru aceasta. Și acum trebuie să se descopere acest lucru și se va descoperi atât de sigur cum Dumnezeu a spus-o și a făgăduit-o. În toate aceste prezentări, în mod deosebit ale apostolului Pavel, vedem cum Duhul lui Dumnezeu l-a călăuzit și l-a condus până la cele mai mici detalii.

Chiar înainte a trebuit să mă gândesc cum Pavel a scris în 1 Cor. 1:11, când a dat călăuzirile pentru biserica locală și că totul trebuie să se împlinească conform voii lui Dumnezeu. Apoi, ca un sumar, în 1 Cor. 11:14-15 a spus: „*Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului*”. A fost necesar ca Pavel ca să le mustre pe surori și să-și atragă mânia lor? A avut el nevoie să dea aceste mustrări și învățături? Toate acestea făceau parte din Cuvântul lui Dumnezeu și fac și astăzi parte din el.

Cum am spus mai înainte, dacă te uiți în mișcarea pentecostală vezi că toți fac ce vor. Într-un oraș, surorile tinere cu vârste între 18-22 de ani, au venit în față îmbrăcate în pantaloni, machiate și cu părul tăiat. Ce a mai putut rămâne, decât să spun: „La următorul serviciu divin nicio soră nu va mai veni cu îmbrăcămintă bărbătească!”? Aceasta trebuie s-o spui. Nu ca să ții o predică de morală, ci trebuie să le-o spui oamenilor care încă n-au primit nicio învățătură. Și dacă cineva comentează: „Acestea sunt lucruri exterioare”, atunci poți spune: „În exterior se arată ceea ce este în interior. Ceea ce este în interior se descoperă în exterior”.

Acum să ne întoarcem la lucrul principal. Cum am amintit deja, Dumnezeu a spus în Vechiul Testament tot ceea ce trebuia să fie spus. El a dat cele zece porunci. Pentru noi care credem nu este greu să le împlinim. Cine nu este atent la ele, acela nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu. Aici este scris mai mult. Nu este scris doar în Exod 20, ci mergem mai departe la ceea ce a dat Domnul Dumnezeu bărbaților și tuturor celorlalți în Lege, ca să le aibă cu ei oriunde vor merge. Pur și simplu depinde de noi. Eu v-o citesc imediat pentru ca toți să știe că ceea ce a spus Dumnezeu rămâne valabil în felul în care a spus-o El atunci. Nimic, absolut nimic n-a fost schimbat din ceea ce a spus Dumnezeu. Dacă cu aceasta mergem la Levitic 20, atunci vedem cum Domnul a inclus lucrurile exterioare, pământești. După aceea El a spus: „Eu sunt sfânt. Și voi să fiți sfinți”.

Levitic 20:7-8: *„Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul care vă sfințesc”*. Apoi urmează întregul registru care tratează sfințirea.

Frați și surori, s-o luăm în serios! Eu pot spune cu o conștiință curată: eu nu știu de niciun caz care este descris aici în Lev. 20, cu adevărat nu cunosc niciun singur caz, ca vreun frate credincios să fi căzut în lucrurile incluse în acest registru. Aici este scris, începând de la v. 10: *„Dacă un om preacurvește cu o femeie măritată...să fie pedepsiți cu moartea”*. Apoi continuă și o puteți citi cu toții. Vers. 13: *„Dacă un bărbat se culcă cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie pedepsiți cu moartea”*. Este spus totul

pe nume. Trebuie doar să citești întregul registru. De aceea Domnul nostru a spus: „Voi să fiți sfinți. Voi să urmați ceea ce v-am poruncit Eu”. Dumnezeu a dorit ordine în mijlocul poporului Său. El n-a dorit ca un bărbat să ia nevasta aproapelui său, sau un bărbat să ia pe un alt bărbat. El n-a vrut nimic din toate aceste urâciuni. El a dorit: „Voi să fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”. Această sfințire, sfințirea divină are un efect în viața noastră personală și Dumnezeu ne dăruiește har pentru aceasta.

Levitic 26 este un capitol deosebit în care Domnul ne vorbește și de fiecare dată El a pus accentul pe ascultare. Din Levitic 26 putem citi de la vers. 7 până la vers. 27; și știm ce s-a spus, dar acum să citim în acest cuvânt sfânt și scump doar din Lev. 26:14-15: „*Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci, dacă nesocotiți legile Mele și dacă sufletul vostru urăște rânduiețile Mele, așa încât să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legământul Meu...*”. Este pur și simplu o chestiune serioasă pe care Dumnezeu a spus-o în Vechiul Testament. Și noi mergem imediat înapoi la Noul Testament. Așadar, nu numai un mesaj, ci punctul central este viața noastră personală, în care se dovedește în practică răscumpărarea și sfințirea fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul; prin har aceasta să fie descoperită în viața noastră.

Lev. 26:18: „*Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre*”.

Ascultarea. Frați și surori, ce am accentuat noi? Ascultarea este mai bună decât jertfa. Dumnezeu cere de la noi ascultare. Ascultarea și credința aparțin împreună.

Vers. 21: „*Dacă și după aceasta vă veți împotrivi și nu veți voi să Mă ascultați....*”. Cu adevărat este vorba de ascultare.

Vers. 24: „*Mă voi împotrivi și Eu vouă...*”.

Vers. 27: „*Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta și dacă vă veți împotrivi Mie..*”.

De ce este scris ca să nu ne împotrivism Duhului lui Dumnezeu? De exemplu, aceasta este valabil și cu privire la tema dumnezeirii, a botezului, alegerea; orice temă biblică am cerceta, vă rog, credeți

fiecare cuvânt așa cum este scris. Nu aveți nicio împotrivire interioară, ci primiți și acceptați ceea ce a spus Dumnezeu.

Încă un verset din Lev. 26: „*Vă voi împrăștia printre neamuri și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustiiată, și cetățile voastre vor rămâne pustii*” (v. 33). De ce? Pentru că Dumnezeu a ales țara, a ales poporul și a vrut ca să fie ordine în țară și în popor. El le-a spus: „Eu voi fi Dumnezeu vostru și voi veți fi poporul Meu. Eu am încheiat legământul Meu cu voi. Sângele mielului a fost jertfit, cartea a fost stropită, poporul a fost stropit. Voi sunteți proprietatea Mea. Eu v-am făgăduit țara și Eu vă voi călăuzi în ea”. Da, și apoi împotrivire, încăpățănare, neascultare și din nou neascultare până când Domnul n-a mai putut suporta și a trebuit să le spună: „Dacă vreți și doriți să faceți ceea ce fac toate celelalte popoare atunci vă voi împrăștia în aceste popoare și voi trimite și sabia după voi”.

Ce poate face Dumnezeu cu oamenii care nu-L cred, care nu-L ascultă, care doresc să meargă pe căile proprii?

Frați și surori, noi suntem chemați la ascultarea de credință. Aceasta a amintit-o în mod deosebit Petru în una din scrisorile lui. În 1 Petru cap. 1, bărbatul lui Dumnezeu a redat Cuvântul din Vechiul Testament. Din 1 Petru 1 citim începând de la v. 13 și apoi mergem la v. 16 unde el spune: „*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt*”. Iar în v. 13 este scris: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos*”. De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, cu credință și ascultare. Să n-aveți nicio împotrivire, ci să aveți un acord interior față de fiecare cuvânt al lui Dumnezeu; în interiorul tău să ții pasul și prin har să trăiești efectul Cuvântului.

Citim versetul 15. Da, vers. 14 îl luăm cu noi: „*Ca niște copii ascultători...*”. Aceasta în comparație cu neascultarea din Vechiul Testament. „*Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință*”. Nu, nu! Ci o înnoire prin Duhul lui Dumnezeu, nașterea din nou, prin Cuvânt și Duh, la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți.

Apoi vers. 15: „*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră*”. În orice ocazie, nu câteodată

aici și câteodată dincolo. Ci cu adevărat, prin harul lui Dumnezeu, să trăiești ceea ce a scris Pavel: „acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine”.

Citim încă o dată vers. 15 și imediat și vers. 16: „*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»*”. Apoi este arătat cum trebuie să fie totul în viața noastră, prin harul Lui. Fără nicio forțare proprie, ci este viața divină în noi. Tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit, prin har, să fie și descoperit în viața noastră.

În vers. 22 este scris: „*Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*”. Așa este scris aici: pentru că v-ați curățat sufletele prin ascultare. În neascultare nu este posibilă nicio sfințire. În ascultare de adevăr; și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. „*Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*”. „...*iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*”. Dumnezeu să mi-o dăruiască mie, Dumnezeu să ne-o dăruiască tuturor, ca această dragoste divină care ne leagă cu Dumnezeu, să ne lege și unii cu alții.

Dacă Pavel scrie că Trupul Domnului este alcătuit din multe mădulare și afirmă că printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur Trup, atunci frați și surori, noi avem nevoie de acest botez cu Duhul Sfânt, acest botez cu Duhul Sfânt și cu foc, ca să putem deveni mădulare ale Trupului lui Hristos, căci dragostea lui Dumnezeu s-a descoperit în răscumpărare, când Domnul și Răscumpărătorul nostru Și-a vărsat Sângele Lui. „*Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. Apoi dragostea lui Dumnezeu este turnată prin Duhul Sfânt în inimile celor răscumpeși. Mai întâi, dragostea lui Dumnezeu descoperită pe crucea Golgotei: răscumpărarea, iertarea, împăcarea; și apoi dragostea lui Dumnezeu este turnată prin Duhul Sfânt în inimile celor răscumpeși. Pentru ca noi să-L iubim pe Dumnezeu cu o dragoste divină și să ne iubim unii pe alții cu căldură.

Cu aceeași dragoste cu care Îl iubim pe Dumnezeu să ne putem iubi unii pe alții, așa cum este scris aici. Dragostea va rămâne. Totul va trece. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit; totul va înceta. Dar dragostea, dragostea lui Dumnezeu, care a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, nu va trece niciodată.

Frați și surori, noi așteptăm ploaia târzie și ea sigur va veni. Între timp putem fi umpluți cu Duhul Sânt. Și eu aștept ziua când noi ne vom aduna împreună pentru rugăciune. Nu ca să ascultăm încă o predică, ci să ne adunăm pentru rugăciune, până când noi vom străpunge și Duhul Sfânt poate cădea. Acum noi încă ne adunăm ca să ascultăm o predică. Dar vă rog, în scurt timp, veniți nu doar ca să ascultați o predică în acest loc. Veniți cu dorința în sufletul vostru ca să fiți umpluți cu Duhul Sfânt. Pentru ca ceea ce a fost atunci la început să se poată întâmpla și la sfârșit. Și pentru aceasta există versete biblice în Vechiul și Noul Testament. Așadar, prin harul Dumnezeului nostru se va întâmpla.

Apoi aici în vers. 25: *„dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”*. Ce mare har ne-a dăruit Dumnezeu!

Apoi, pe scurt, ceea ce Pavel a spus în 2 Tes. 2 de la vers. 10b la 12: *„pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți”*. Aici este exprimată sentința pentru toți aceia care n-au crezut Adevărul.

Cât de mulțumitori putem fi că putem crede fără nicio forțare. Noi putem crede din inimă, fără nicio forțare, noi putem crede fiecare cuvânt, putem confirma fiecare cuvânt cu un „Amin – Așa să fie”. Așa a spus-o Dumnezeu și așa se întâmplă.

Aici avem, ca o comparație, pe toți aceia care au ieșit din trezirea fratelui Branham. În anul 1946 nimeni nu auzise de Billy Graham, de Oral Roberts, Tommy Hicks sau de vreo trezire. Poate doar se refereau la Los Angeles, strada Azuza, unde un predicator pe nume Parham a trăit botezul cu Duhul Sfânt. Dar ce a fost în anul 1946? Toți alergau pe propriile lor căi. Apoi Dumnezeu Și-a trimis

robul și prorocul Său, nu numai cu propovăduirea Evangheliei depline, ci și cu confirmarea deplină a Cuvântului care a fost propovăduit. De aceea mesajul a fost confirmat de Dumnezeu de la început. Noi am spus-o aici în acest loc de repetate ori și o puteți asculta și în internet, cum de peste 1500 de ori, în rândul de rugăciune, fratele Branham a putut spune: „Așa vorbește Domnul”; pentru că Dumnezeu îi arăta într-o viziune de unde veneau oamenii și care era necazul lor; și atunci el le putea spune că ei vor fi vindecați, pentru că Îngerul Domnului îi spusese că toți aceia care îi vor fi arătați în viziune, ei sunt deja vindecați de Dumnezeu și el doar trebuia s-o exprime și se întâmpla. Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul ca niciodată mai înainte.

Apoi dacă ne gândim la partea tristă, la aceia care îl proslăvesc pe fratele Branham – acest lucru noi nu-l facem. Toată cinstea i-o dăm Domnului. Apoi toate neînțelegerile despre afirmațiile pe care le-a făcut fratele Branham. Pe mine mă mișcă atât de adânc că ceea ce a spus Dumnezeu este atât de greșit înțeles de oamenii care afirmă că: „timpul harului a trecut”, că „Domnul a părăsit tronul de har”, că „revenirea Domnului a avut deja loc”, și tot ceea ce se mai spune. Ei nu sunt atenți la Cuvânt, ei nu se întorc la Cuvânt. Și, de exemplu, ceea ce a văzut fratele Branham în martie 1963 și ceea ce a propovăduit el, a fost exact ceea ce a văzut și i s-a descoperit lui Ioan pe insula Patmos. Dar în anul 1963 Domnul n-a părăsit tronul de har, în 1963 n-a fost o tăcere de o jumătate de ceas în cer, nu, nu și încă o dată nu! În anul 1963 s-a descoperit în toate detaliile ceea ce-i fusese arătat lui Ioan; în anul 1963 Domnul nu S-a coborât ca Înger al Legământului și n-a pus picioarele pe mare și pe uscat.

Frați și surori, voi nu vă puteți da seama ce se întâmplă în interiorul meu. Dacă auzi toate aceste învățături rătăcitoare și confuzia în care este adus poporul lui Dumnezeu – și asta cu referire la fratele Branham – aceasta doare îngrozitor, aceasta îmi produce o durere interioară. Cred că am spus-o ieri, eu stau în biroul meu și plâng, cu o durere interioară, eu plâng, sunt frânt în interiorul meu fiindcă acum se petrec astfel de lucruri. De fiecare dată auzi: „prorocul a spus..., prorocul a spus...”. Ei să-mi arate unde o pot regăsi în Scriptură. Doar dacă aducem totul înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, atunci avem noi legătura și contextul corect, atunci înțelegem despre ce este vorba.

Gândiți-vă și la aceasta. Atunci când fratele Branham a vrut să vorbească despre cele șapte trâmbițe și despre judecăți, Îngerul Domnului i-a spus: „Nu trebuie s-o faci, nu este necesar, pentru că este perioada de timp de după răpire”. Dacă aducem la un numitor comun tot ceea ce i-a fost spus fratelui Branham și ceea ce a spus el, atunci nu există nicio confuzie, nu există nicio neînțelegere, atunci Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul. De exemplu, Apoc. cap. 4 este scris după epocile bisericilor, după biserica din Laodiceea. Dar noi suntem încă în epoca Laodiceei. Apoi este arătat ce va fi *după aceea*. Dar noi nu suntem încă *după aceea*, noi suntem încă acum, în ultima epocă a Bisericii. În această ultimă epocă a Bisericii are loc trecerea la Mireasă; așa că Mireasa va fi scoasă afară din Biserică, și apoi făgăduința minunată: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*” (Ap. 3:21). Ce mai poate fi amintit aici? Dumnezeu ne-a dăruit acest har.

Și aceasta am amintit-o deseori aici. În anul 1933 fratele Branham a primit însărcinare divină să meargă cu mesajul dat lui, mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Atunci lui i s-a spus cu o voce poruncitoare: „Citește 2 Tim. 4! Citește 2 Tim. 4!”. Noi toți știm ce este scris acolo: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus,... propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp;... Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă*”. Fratele Branham a rupt această pagină din Biblia lui, a pus-o în piatra de temelie a capelei și a spus: „Doamne, pentru aceasta cauză Îți dedic această casă în acest loc. În acest loc va fi propovăduit numai Cuvântul Tău, așa cum ai spus-o”. Apoi și-a cumpărat o altă biblie ca să predice din ea.

Ce să mai spun eu, când atunci în Franța am avut adunările împreună cu fratele Barillier și pentru prima dată am fost întrebat: „Ce înseamnă cele șapte tunete?”? Ce să spun eu? Eu am putut spune doar: „Nu știu. Noapte bună!” Apoi am urcat scările până în cămăruța mea. Dar în următoarea dimineață... Eu am amintit-o deseori în acest loc. În următoarea dimineață – astăzi mai am același ceas care funcționează zi și noapte; ceasornicarul mi-a spus că este unul dintre cele mai bune

ceasuri – era cinci fără cinci minute, noaptea trecuse, când glasul mi-a spus: „Robul Meu trezește-te și citește 2 Tim. 4!”. Ce credeți voi, ce efect și ce însemnătate au astfel de trăiri pentru întreaga mea viață de propovăduitor? Și când ajunsesem la sfârșit cu citirea, am citit din nou de la început și când am ajuns la: „*propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp*” am pus Biblia mea pe măsută, mi-am ridicat mâinile spre Domnul și am spus: „Iubite Domn, atât de sigur cum Tu mi-ai poruncit să citesc aceste versete biblice, atât de sigur ceea ce conțin cele șapte tunete din Apoc. 10 nu sunt o parte a Cuvântului scris și de aceea nu se poate predica despre ele”. Eu am Cuvântul ca să predic din el, și Cuvântul este scris aici. Dar știți voi cum sunt eu judecat de fanaticii din întreaga lume? „Că eu nu cred cele șapte tunete”. Eu cred că cele șapte tunete se vor întâmpla atunci când Domnul Se va coborî și va pune picioarele pe mare și pe uscat. Dar eu nu cred că „șapte bărbați deosebiți de pe toate continentele vor fi folosiți ca să descopere cele șapte tunete”; nu și încă o dată nu! Dar pentru aceasta eu sunt judecat. Mie mi se reproșează: „Tu nu crezi ceea ce a spus prorocul”.

Frați și surori, s-o spunem în toată smerenia. Dumnezeu ne-a dăruit har, mie și nouă, ca să înțelegem totul corect, să încadrăm totul în legăturile corecte și în contextul corect ca să știm unde, ce și în ce loc aparține. Chiar dacă fratele Branham a amintit de cele șapte tunete de cinci zeci de ori; pentru el a fost un eveniment foarte important, căci după aceea el s-a dus Arizona pentru descoperirea celor șapte peceti – nu împlinirea lor, ci descoperirea lor. Este o mare diferență între descoperirea unui lucru și împlinirea lucrurilor arătate în descoperire. Dar să spunem aceasta în Numele Domnului. Voi știți, iubitul nostru frate, era neajutorat, neștiind ce se va întâmpla în următoarea clipă...El m-a rugat: „Te poți duce în Los Angeles ca să predici în locul meu? Eu trebuie să-mi fac bagajele fiindcă trebuie să mă mut în Arizona”. Pe mine, cel mai mic dintre toți, m-a rugat să mă duc în Los Angeles ca să predic în locul lui. Pentru că în decembrie el și-a împachetat lucrurile și a trebuit să se munte în Arizona. Dar atunci când s-a dus în munți s-au petrecut cele șapte detunături puternice. Și când fratele Branham s-a uitat în sus, el a văzut norul supranatural cu cei șapte îngeri în forma unei piramide. Și al șaptelea înger i-a vorbit și i-a poruncit să se

întoarce înapoi la Jeffersonville pentru că sosise timpul pentru descoperirea celor șapte peceți.

Frați și surori, eu n-am aterizat cândva cu parașuta în Împărăție și m-am alăturat ei. Ci eu am fost prezent de la început, din anul 1955 am fost prezent de fiecare dată. Din decembrie 1958 am primit toate predicile pe care le-a ținut fratele Branham în Statele Unite; noi le-am ascultat și le-am tradus aici în Krefeld, pe strada Inrath, în casa părinților fratelui Alfred Borg. Frați și surori, Dumnezeu mi-a dăruit o mare responsabilitate pentru că am fost martor ocular și am auzit toate aceste lucruri care s-au întâmplat, lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru.

Apoi slava minunată a lui Dumnezeu s-a coborât și a venit călăuzirea minunată: „Întoarce-te la Jeffersonville, pentru că cele șapte peceți vor fi descoperite”. Dumnezeu a făcut lucruri mari, ne-a dăruit har, ne-a ajutat, ne-a introdus în întregul Său plan de mântuire.

Să facem un rezumat al celor spuse astăzi aici. În epoca Laodiceei, biserica merge pe calea ei. Dar cei care aparțin Miresei Mielului, sunt chemați afară. Și toți cei care ascultă acum glasul lui Dumnezeu sunt comparați cu aceia care au văzut țara făgăduită și au putut rămâne în ea. Așa cum Pavel a scris în 1 Cor. 10: „*toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească*, toți au trăit totul”, și apoi observația: „*Totuși, cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu*”.

Frați și surori, pe mine mă mai mișcă un gând. Din cele 246 de întrebări care mi-au fost puse, eu am selectat întrebarea principală. Întrebarea principală sună astfel: „Care este diferența dintre fecioarele înțelepte și cele neînțelepte?”. Și despre aceasta noi vom scrie și vom vorbi. Dumnezeu ne-a dăruit mult har fără nicio contribuție din partea noastră. Nouă ne este dăruit Cuvântul, ne este dată claritatea, introducerea în tot ceea ce Dumnezeu ne-a spus și ne-a descoperit în acest timp.

Să mai spunem un lucru. Slujba fratelui Branham este încheiată. Toți cei ce mai așteaptă ca el să se întoarce și să-și desăvârșească slujba, să știe că pentru aceasta nu există nicio făgăduință în Biblie. Chiar dacă fratele Branham amintește visul unui frate care a spus: „Eu

am auzit vocea fratelui Branham în vis: «pe această cale eu voi mai călări încă o dată». Fratele Branham doar a repetat acest lucru, dar lui nu i-a fost descoperit; acest lucru l-a visat un bărbat, iar fratele Branham doar a spus ceea ce a visat acel bărbat. Dar noi nu visăm. Noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și știm că prin har Domnul Își va desăvârși lucrarea. Acest lucru noi îl așteptăm în timpul nostru. Dumnezeu este credincios.

Să ne punem pe inimă ceea ce s-a citit în cuvântul de introducere din din Efes. 1, că Dumnezeu ne-a binecuvântat, prin Isus Hristos, cu fiecare binecuvântare din locurile cerești. Să legăm aceasta cu rugăminta: „Iubite Domn, așa este scris și așa o credem. Permite să fie descoperit, confirmă-Ți Cuvântul în mijlocul nostru”. Și împlinirea va veni. Nicio făgăduință nu va rămâne neîmplinită. Ceea ce la oameni este imposibil, la Dumnezeu este posibil. Noi ne încredem în Domnul, că El va trimite ploaia timpurie și târzie în același timp, așa cum a scris Iacov, așa cum este scris în Zaharia 10, așa cum este făgăduit în Vechiul și Noul Testament. Domnul Dumnezeu Își va duce la încheiere lucrarea de răscumpărare.

Dar vă rog, să ne punem pe inimă și ceea ce am citit, și anume, că la revenirea Domnului, sufletul, duhul și trupul nostru să fie găsite fără pată. Este scris în 1 Tes. 5:23: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos”*. Sunteți voi de acord cu aceasta? Pur și simplu noi spunem: „Doamne, dăruiește har!”. Fiți sinceri, Dumnezeu a pus voința în noi și prin har El va dăruia împlinirea. Nu tu cu puterea ta proprie, ci puterea lui Dumnezeu va fi descoperită în noi toți. Și apoi nu se va mai găsi nicio împotrivire, nicio confuzie, nicio încăpățănare. Ci doar un acord interior, o legătură interioară cu ceea ce a făgăduit Dumnezeu și El o va și împlini. Noi credem din inimă că la revenirea Domnului adevărații credincioși se vor înfățișa înaintea Domnului, fără prihană în duh, trup și suflet.

O, Sângele Mielului, o Cuvântul lui Dumnezeu, o, Duhul lui Dumnezeu! În noi totul se face prin Sângele, Cuvântul și Duhul lui

Dumnezeu și noi spunem doar: „Doamne, eu sunt aici, permite să se întâmple spre cinstea Ta. Eu cred cum zice Scriptura”.

Și acest lucru îl accentuăm încă o dată. Noi credem că ultimul mesaj a ajuns până la marginile pământului, că toate limbile și toate popoarele sunt incluse. Noi credem că semnele timpului vorbesc puternic o limbă clară: „Revenirea Domnului este aproape”. De aceea este scris: „Fiți treji!”. Vă rog rămâneți treji în cuvinte, în lucrare, în fapte. Rămâneți treji și veghetori, cu ambele picioare pe pământ, dar în inimă legați cu Domnul astfel încât nicio ocară să nu fie adusă Numelui Domnului. Ci noi toți să fim binecuvântați de Dumnezeu și să fim o binecuvântare pentru alții. El care a început, El va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Aceasta o putem da mai departe tuturor: cine aude acum ultimul mesaj divin, îl crede din toată inima, îl primește, acela se și lasă corectat, direcționat după Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca voia lui Dumnezeu să se poată împlini în viața noastră. Voi trebuie doar să citiți Evrei 10, cum printr-o singură jertfă, El i-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe toți aceia care s-au lăsat sfințiți. Să citim acest verset încă o dată, în picioare. Ne ridicăm în picioare și, împreună, citim acest verset din Evrei 10:14 cu teamă, cu credință și în duh de rugăciune: *„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei ce s-au lăsat sfințiți și i-a dus la țintă odată pentru totdeauna” – lb. germ.)”. Aminul nu a fost destul de puternic. „I-a dus la țintă odată pentru totdeauna”. El ne-a binecuvântat în Isus Hristos cu fiecare binecuvântare care a fost în locurile cerești. Vă rog s-o credeți! Dumnezeu nu ne poate da doar o speranță, ci El va împlini ceea ce a făgăduit. La revenirea Domnului, noi o vom vedea și o vom trăi împreună.

Astăzi vom face chemarea tuturor: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați!” Pentru ca nimeni să nu mai plece din acest loc cu povara lui, ci toți să-și arunce poverile, așa cum a cântat un poet de cântare: „Tu poți să-ți pui povara ta pe Isus și te poți încrede în El ca într-un prieten”. El dăruiește har și binecuvântare. Noi vom vedea Fața Lui.

Ar fi frumos dacă am înțelege tot ceea ce se cântă în alte limbi. Noi am înțelege-o în Duhul. Ne plecăm capetele și rămânem în duh de rugăciune și dorim ca și acest serviciu divin să nu se încheie, doar dacă toți primesc posibilitatea ca să-și dedice viața lor Domnului, să creadă așa cum zice Scriptura. Să ne întoarcem la ceea ce este scris, să credem fiecare Cuvânt și să ne fie descoperit, ca să putem fi o inimă și un suflet. Cine dorește să fie amintit în această rugăciune? Ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate.

O, Dumnezeu, O, Dumnezeu! Iubite Domn, Tu Însuți ai chemat la Tine și ai spus: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați. Eu vreau să vă dau odihnă sufletelor voastre*”. Iubite Domn, Tu ești acum prezent ca să-Ți confirmi Cuvântul. Împreună noi laudăm puterea Sângelui Tău, puterea Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Împreună noi Ți mulțumim că trăim în acest timp când răsună ultima chemare, pentru că noi putem crede acum și putem fi ascultători. Iubite Domn, dăruiește-ne tuturor harul ca să legăm credința cu ascultarea și prin acestea noi să fim legați cu Tine, Doamne; și prin credință să putem cuprinde că printr-o singură jertfă, pe care Tu ai adus-o pentru noi pe crucea Golgotei, noi am primit împăcarea, răscumpărarea și mântuirea deplină și odată pentru totdeauna Tu ne-ai făcut desăvârșiți. Iubite Domn, noi putem avea ținta în fața ochilor. Te rugăm mântuiește pe cei pierduți, vindecă pe cei bolnavi, dezleagă pe cei legați! Prin puterea lui Dumnezeu să se întâmple cu toți aceia care astăzi au auzit Cuvântul și l-au crezut. Dăruiește-ne tuturor credința și ascultarea care să ne lege cu Tine și să fie manifestate în viața noastră, ca la Avraam. El a crezut și a văzut făgăduința împlinită; el a fost ascultător atunci când a trebuit să-l jertfească pe Isaac și a știut că chiar dacă îl va aduce ca jertfă, Domnul Dumnezeu îl va învia din morți și că amândoi se vor întoarce. La Dumnezeu totul este posibil. Primiți-o prin credință și, cu o inimă mulțumitoare, acceptați-o! Te rugăm aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Voi să știți că noi prețuim că voi veniți de departe ca să ascultați Cuvântul. Permiteți-mi să amintesc și aceasta. Fratele Graf a fost chemat Acasă. Noi toți l-am cunoscut pe fratele Graf din Elveția. Din anul 1974 el a fost cu noi și a purtat multă responsabilitate. În anul 1979, când mulți au fost duși în rătăcire și și-au schimbat poziția lor,

fratele Graf mi-a spus: „Eu rămân la decizia pe care Dumnezeu a luat-o”. Și toți frații din Elveția care au fost prezenți atunci au rămas cu această decizie până în ziua de astăzi. Ei n-au alunecat sub nicio influență străină, ci ei au respectat decizia pe care Dumnezeu a luat-o. Fie ca atotputernicul Dumnezeu s-o mângâie pe sora Graf și pe toți aceia care mai suferă. În curând va sosi timpul când noi cu toții vom fi la Domnul.

Încă o dată transmitem saluturi tuturor fraților, din toate popoarele, limbile și națiunile. Toți care sunt acum în legătură directă, fiți binecuvântați în Numele Domnului. Revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape. Pretutindeni unde sunteți, rămâneți treji și veghetori și mulțumiți-I Domnului pentru marele privilegiu că noi trăim acum și avem parte de ceea ce Dumnezeu face în prezent.

Aveți milă de toți aceia care sunt neînțelepți! Aveți milă de cei care doar se uită înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu cândva și trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum. Astfel de oameni sunt neînțelepți. Cei înțelepți țin pasul, înțelepții au înțeles că ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut ne-a legat cu ceea ce Dumnezeu face acum; și ceea ce Dumnezeu face acum, ne leagă cu ceea ce Dumnezeu va mai face.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din toate popoarele și limbile! Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Dacă ai trecut de 80 de ani atunci te îndrepti spre 90 de ani. Da, Îi mulțumim Domnului, chiar dacă sunt aceste zboruri de noapte. Mai ales în ultimele două călătorii Dumnezeu a dăruit har. În veșnicie El va avea un rod bogat.

Permiteți-mi să citesc versetul care este în legătură directă cu cântarea care a fost cântată. Luca 21:28-33: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie. Și le-a spus o pildă: «Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape. Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece»*”. Amin.